

Esej – „Nejhorší“ následky covidu

Zažili jsme všichni – covidu. Před ním bylo dobře, po něm také. Ale, jaké měl také následky?

Jsem sběratelem bronzových plastik. Vždy před covidem jsem navštívil obchod se starožitnostmi, co se mi líbilo, oslovil jsem majitele, jednali jsme, zajímalo mne, co starožitník o svém zboží ví, odkud pochází, kdo mu ho přinesl, co ví o autorovi díla ... jednali jsme o ceně, jaká byla původní, k nějaké jiné jsme se dostali ... O všech těchto údajích vím, někdy starožitník neví nic – přinesl mu ji někdo neznámý, o kterém se nedověděl nic – tedy alespoň vím, od kterého starožitníka tu kterou bronzovou plastiku mám, za kolik jsem ji od něho získal ...

V době covidu se neděly žádné cesty, žádné obchody, dost se divím, že někteří starožitníci obchodně „přežili“.

Od té doby se jaksí méně jezdí, méně navštěvuje jiná města, méně tančí ... není příležitost navštěvovat starožitníky, a tím méně u nich něco najít, jednat a dojednat ... Namísto toho se objevily internetové aukce. Jsem někde přihlášen a dostávám informace o každé aukci. Předem si mohu prohlédnout ze všech stran všechny nabízené artefakty. Mohu předem jednat o ceně, mohu zažít dobrodružství, když se zájemci „předhánějí“ v ceně, mohu být spokojený, když jsem „dobrý“ artefakt dostal za „dobrou“ cenu ... Ale vždy jen stále sedím ve své kanceláři, nikoho jsem neviděl, s nikým jsem nejednal, na ceně jsem se „dohodnul“ pouze tak, že jsem nabídnul vyšší cenu, než nabídnul někdo jiný ... Nakonec kýžený artefakt mám ve svých rukou a ve svém oprávněném vlastnictví, jsem nadšený, ale prodávajícího jsem neviděl, o jeho zboží jsem se nic nedověděl ... pouze mám krásný předmět, o který jsem stál, ale jakési kouzlo krásných vztahů mezi obchodníky jaksí nenastává, zboží mění své majitele, noví majitelé obdivují své artefakty, ale málo o nich vědí ...

Setkal jsem se s tradicí muslimů, kteří nemají stanoveny žádné ceny a o každém obchodu „jednají“ se zákazníkem. Jednání také vede (nebo nevede) k uzavření obchodu, ale vždy vede k tomu, aby si účastníci vyjednávání projevili úctu a shodli se (nebo se neshodli) na uzavření obchodu. Také my v nových podmínkách se můžeme účastnit všech aukcí, komfortně shlédnout předem všechny artefakty, které se nabízí, ale se svým partnerem se nevidíme, ruku si nepodáme, i když je to někdo osobně známý, my se to nedovíme ... úctu si nevyjádříme ...

Do doby covidu jsem převážně jezdil mezi svými zákazníky ... všechny jednosměrky znal, věděl, kudy se protáhnout a kde zaparkovat ... Také jsem věděl, kde odstavit auto, aby mne neodtáhli ..., jak to vypadá u všech zákazníků v obýváku, kde mají psa, kde akvárium ... Od covidu poskytují mnoho informací a sjednávám mnoho obchodů po telefonu, se zákazníky se znám po hlase, sjednáme mnoho obchodů, ale ruku si nepodáme ... Mnoho obchodů jsem sjednal, i když jsem se s obchodním partnerem nikdy neviděli ...

Zdá se moje zkušenost s covidem dost pesimistická? Příště bude o mé nejlepší zkušenosti s covidem!